

GEDICHTEN TWENTS KLEINKUNST FESTIVAL 2017

Ootmarsum, 2 juli 2017

MUSEUM TWENTSE WELLE

Oale kunnigheid

Oh man, oh man
Woar ken ik oe toch van?
't Lik mij toch al zo lange leedn
da'k oe vuur 't leste heb e-zeen,
Was 't misschien in achteenhonderd en acht
dat ik oe toen iederen dag zag
Iej kwamen mij ok dreks zo kunnig veur
was iej misschien in 'n veurig leaven mien breur?
Of warn wiej toendertied man en vrouw,
Ik weet 't nich meer zo nauw.
't maakt mij ok kats oaverstuur
miene kinnebakken kriegt ne rooie kluur
Oh man, oh man
Woar ken ik oe toch van?

Alie van der Veer - Geugies

Oondergoande zonne

De zonne geet oonder oamdood kleurt de loch
k,kieke der noa ,zea nen vogel in zien vloch
hê teekn-t zich of teag-n de achtergrond
zo kiek ik is luk wieder in et roond
t,is stille um mie too geniete van-t oamdood
et kiek-n noar de loch warkt op mien gemood
al dee wolk-n met eur grillige vorm-n en kleur-n
met in de veerte nen koekoek dee zich lôt heur-n
aw noe is op zonne wolke vot kon driem-n
k vroag mie of woar zo-j dan bliem-n
en in gedacht-n zea-k mie goan
langs zonne steer-n en moan
weg e zakt in nen wolke dee as nen dek-n um mie slut
wat zal dat veilig wean en beschut
en aj dan noar oonder kiek,t en zeet de eerde
misschien besef ie dan pas de weerde
van,t leam-n met al zien leef en leed
doar woar de tied neet stille steet
oondertusken kan-k t, oamdood neet meer zean
och en ik bin met et leam-n nog good tevrean

Anna Geerdink

Lachend de wereld deur

A-j 't niejs weer ziet vandaag
Deank iej: 't is helemoal mis
Links of rechtsum gebeurt der dinge
Die wiej as meansen niet begriep
Dan maar better um 't lös te loaten
Veurdet 't oons bij de halze griep

Want det helpt ja niks
Gin stap veuruut
En det is juist wa-w neudig hebt
Det is juist wat wiej mut doen
Um niet op te geem

A-j 't niejs weer ziet vandaag
kiek dan met 'n aandere blik
Wiej kunt 't verschil echt maakn
Met een lach op oons gezicht

Goa maar lachend de wereld deur
Want de wereld is slecht genug
Doe 't veur de mensen die 't op dat moment niet kunt
Want moed hoaln is 't mooiste wat der is
't Gif iederiene weer gruun licht

Annelies van Dam- Meier

't Lutte gevoel,

De meeste leu van achter 'n lessel
hebt van de Lutt nog nooit e heurd
toch hef dit stipke in 'n atlas
zich deur de jaoren aorig ' e reurd..
Van hen en wier oaver oonze grond
tot Hannover, Petersburg en Amsterdam
de postkoets, kraemers, Vjense ruslui
zölfs Bommen Beernd den hier langs kwam.
Deur de tied is t'er völle veraanderd
mar 'n twentse aerd bleef vast'in 't blood
harre wearcken, spaorzaam en gastvrie
en 'n groot hät veur de means ' in nood.
't Stipke is noe ne stip e wörden
'n leeflijk doarp, met alns dr'op en dr'an
scholen, weenkels, kroegen en keark
en veur de toekomst nog völle van plan.
Oonzen Deenkel is 'n luk klean oet'e vallen
vergelekker bie de Maas, de Waal of de Rijn
mer saam tusken hövels, bossen en vealden
leave wie hier toch wa mirakels fijn.

Annie Lesscher-Schasfoort

n Geveul

Bliej, grote bliedschop!

n Geveul wa'k as snotjong kreeg
doo grobmoo mij met niejjoarwinn
gin dubbelke mar n kwartje deu.

Bliej, grote bliedschop!

n Geveul wa'k as opschötteling kreeg
doo Gerdien wal met mij met wol,
brommers kiek in nen duustere steeg.

Bliej, grote bliedschop!

n Geveul wa'k as keerl kreeg
Doo t duufke wa bij n doffer
oonder een dekber wol hoezeern.

Bliej, grote bliedschop!

A'k der nog ene sprek den t hef
oaver dee sproak woar ik ok van weet!
t Lik dan efkes of de tied nich vort geet.

Dick Schlüter

Spraakverwarring

Wat een student uut Amsterdam
in 'n trein noar Twente oaverkwam
onderweg noar Enschede
met as reisdoel de UT:

In de coupé woarin hij zat
zaten drie deernties, heel tralat
ziej waarn bepaald niet stille,
onmeunig völle wille

't Gesprek ging oaver 'n spiekerboks
det haddn ze e'zeen op zender Fox
in hele gave kleuren
gebleekt en ok met scheuren

Dat lijkt mij toch vrij uniek
dach de student Geluudstechniek
een speakerbox in kleuren
gebleekt en ook met scheuren

Tot hear grote alderatie
vreug hij de deerns um informatie
zo kan 't in 't laand van Brommers Kieken
qua taal ineens op Babel lieken

Diny Groothalle

Ofschäid

Zjöl ie vuurzichtig wjaen ?

Ik weet wal da-j mar ne bòschop douwt
hier dichtebie
en da-j gein kleeer òn hebt vuur ne lònge räize.

oen kus is licht
oen blik geröst
vraedig zint oene hoand en vout.

Mar dichtebie
de grote eerde,
achter dit oenslag
ne zee vòn tied.

Zjöl ie vuurzichtig wjaen ?

Egbert Roelofs

Bewerkt naar gedicht van Adriaan Morriën

Tweante mien laand

Deepe daaln met oalde paad'n
Glooiend in het Tweanse laand
In de iestied toew ontstoane
Bint heur eagen weg egoane
Geul'n in het Tweantse zaand

Ruuge grond en kleane beekn
Möllenrad det hef het bedwung
Beek doar in de deepe daaln
Kump doar argens eur water haaln
Mosbeek is doar zo oontsprung.

Vasse glooiend lig in de dalen
Woar de Mosbeek laanks mij git
Heide en gagel bij det moeras
Watermölle dreait um heur as
Tweante woar mien hatte zit.

Fenny Martens

Zeek

op ne morn bij 't opstoan
bin 'k neet good op 'n droad
veul mie sloerig in 'n rakkerd
dreaierig in de hoed
bin niks te passe

't dreijt mij vuur de oog'n
't löp mij der hemoals duur
kriege gin hap noar binnen
goa oaver 'n nekken
mörre spiej'n
oaver ledder en plaank'n
bin zo slap as ne wasseldook
'k heb ut der kats an

weej wa'k doo
kroepe wier in 't nös
blieve van vumdag liggen
zee van nomdag wa wier
dreij mij nog 'n moal umme

veule mij gelieke better

Diny Izaks

Tweants etn.

“Wat wi’j? Wat wo’j?”, vreug n ober:

“Buulkesbrood of balkenbriej,
humkessoep met selderie,
luiewievenstoet en proemnsap,
àjrbòttr of l àmmerkespap,
pork in n buul of hakkerdekrik,
pannkookn met spek, doemndik,
brùedrkes, balgploagrs of gleunige tuffeln
met good wat zoalt en pepper, dus nich an snuffeln,
duurpot moos, de roepn doot wie’j dr of,
dee smiet wie’j aait bie de noabers in n hof,
hang-oet-t-gat of slinger-um-n-snoetn
en kuiernat um t of te sloetn.

Wat wi’j? Wat wo’j?”

“Doot miej mer ... eh... t mildnste”

Noa t etn vreug e: “He’j genug had?”

“Boo, joa, zat, mer k môt zeggn,
k heb wal s lekkerder etn doan en dat he’k”
“Joa, dat kan wa wean”, zeg e, “mer hier nich!”

Fred van de Ven

Elegy before death

D'r zulln roozn weezn en rododendrons
aa'j dood bin en onder de grond
Nog steeds geemn witte seringn geluud
zwoar van bijen – een zönneg gezoem

Nog steeds zal de tamarinde reegn
as de reegn veurbi'j is, nog steeds
bin de roodbörsies in de struukn
Broene skoapn op een waerme gruune bult

Lente zal niet verzaekn of herfst faaln
neks zal wietn dat aa'j vört bin
Wat bléf is 'n stuk versgeploegd laand
met allient oen voetstap

't Bewaert wat mei-zoad in eur skoot
Neks zal van oen dood wietn
dan dit, en misskien een ongebruukte kaerre
die noast een deurgezakte skuure stét

Oh wat veurbi'j in 't grote veurbi'jgoan
klein van skooneid, neks is van oe
Allient et lecht van 't alledaegs waeter
allient de gratie van een simpele stien

Edna St. Vincent Millay

Vertaald door Geke Mateboer

Stilte in Oldnzel

De duuster vaalt.

Verstomt

de sproak van vöggel.

Het leste hoës slöt de raamn

en in de wiede blaft nog

nen waakzaamn hoond.

Dan wort het kats stil

en zwig alles um mie roond.

Ginnen wolk geet nog wieder.

Ginnen voggel vlög.

Oldnzel zo stil as vermoord.

Zelfs gin blad bewög.

Meer dan heur ik zacht ne melodie:

mien levensleed.

Dat blös de zorgn vot en lacht

en streelt miene wang

heel zacht.

“Oh Oldnzel wat hes doe mooie Boeskool!”

Gerard Hoogwijk

geluk

Geluk doar kön ie wal noa zeukn
Mar aj dat doot dan vin ie ' t nig
Iej raapt het nig zo van de stroat of
Um dat geluk doar vaak nig lig

In kleane dinge tref ie ' t wal an
In bleumkes of in leeve weure
Gelukkig bint dee dr nog vaak wal
A'j mar op let en 't wilt heur'n.

Sprek dat soort weure zölm ok oet,
al bi' j nen echen Tweant

Ie maakt een aander d'r zo bliej met
En iej zölt zeen: het weant!

Gerrit Rensink

Ik heb geliek,

Ik heb geliek, dat zu'k toch deenken,
'k heb niet veur niks zovuul eleerd.
Ja aander'n ziet het soms hiel aans.
Maar goed.. die ziet het dus verkeerd.

Ik heb geliek, deenkt weer een ander.
'k Heb levenswijsheid bij de vleet.
Wat kunt de meinsen toch dom deenken,
Ze meent soms echt dat ze wat weet.

Ik heb geliek, deenkt de dictator.
En net as ik mien hiele staf.
As iemand ut niet mit oons iens is.
Dan leere wij um dat wel af.

Ik heb geliek, da's zo gevaarlijk,
want ieder hef zien eigen kiek,
op 't leven, en wat goed en slecht is.
Of heb ik misschien gien geliek.

Henk Hooijer

Brommers kiekn.

As brommers kiekn,
brommers kiekn was.
Was brommers kiekn,
brommers kiekn.
Mer of zee brommers hebt zeen,
da's de vraog
Brommer kiekn of,
gin brommers kiekn.

Huub Busschers

n ceant

oons kleenwich har nen ceant eveunn
en zea: hee lea doar, en kon niks begunn
hee zag mij en hee was zo bliej
hee is van mij

ik zea: ho ho, wodöanig kö'j det heurn
t kan wean dat ene um kats bij tooval hef verleurn

hee zea: ik vreug t um non net nog in n reagn
en n ceant zear: k wil alleen mer bij oe wean

dat har e klook bedach
zo doot ook leu dee t oons regeart
zee pakt ook alles in, wat t harte begeart

mer jea, dech toew nen advekoat
da's lastig, woer legge viej de moat:
wee is non eegnoar noar de wet
stemt et bezit ook zölve met
wee mag of mut 'n ceant bewoarn
murre viej um wal spoaren

ik zea: hoold um mear ,mien jong en völle wille
hee is van oe, mer hooldt oe stille

Jan Slofstra

pluuskes

Bleumkes in de weare
Pluzeboll'n in 't veld
Nen ekkelfrans den bromt n luk
't is of 'e pluuskes telt

Appelbeum gleuit oe temeut
in witte en rose kluurn
het vuurjoar zit wier in de loch
Kon dat mar eeuwig duurn

Gerrit Rensink

Road

Alle leu dee oet de tied bunt goan

Hebt dat op eurn lesten dag edoan

As ie noe nog bestoat

Is mienen besten road

Den dag kö'j better oaversloan

Johan Pot

GEVEUL...

Verlangend met völ leefde
is t'er naor oet 'e kekn
alns is trechte, de glaeskes en
kandeel wocht, wört 't blauwe
of roze müskes en dan ligt daor
dat waorme Gods geschäänk
in miene aarme en veul ik
mie een met dit keend van
mien keend.....

Annie Lesscher-Schasfoort

De moord

't Was op een dag begun augustus,
de regen vul bij bakken neer,
het onweer was niet van de locht
en ook de storm gung arg tekeer.
Ja, op die dag bracht hij zien vrouw um.
Verdrunk heur in een diepe plas.
Maar werd toch later vrij 'espreuken,
umdat het duud'lijk noodweer was.

Henk Hooijer

klumpkes

De kleane klumpkes stoat dr al
Veur n jungske of nen deern
De kluur woarin ze schilderd wordt
Zal oons de tied wal leern
Grootmoo wil ze geern in t rose
Grootvaa hölt op blauw
Mar den kleanen pot-aap den beslist
Och kwam het noe mar gauw.

Gerrit Rensink

Moederdag ??

Moeder ik wol dak oe zeen kon

Al was 't meer vuur eewn

Zo daw nog eeuwn kon lachen

Zo aw zo vaake deen

In 't begin... dan dach ik vaake

Dat har mie Moo nog eens mön zeen

Meerdat is vuurbie

Dat is a wier heel lange e leen

Goeie herinneringen bint goold weert

Wod wa vaake e zeg

Meer 't leefste har ik oe hier nog bie mie

En ... dat meen jk ech !!

Benny Slagers

Vortkominis

Woar bint de blaarn van n letstn hearfs?

Woar is n snee van t veurige joar?

Woar bint de troane van gisteravond?

Haandn hebt mij vastpakt,

mer hoo hebt ze an-eveuld?

Oogn hebt mij anzeen,

mer hoo hebt ze ekekn?

En as ik altied good had luusterd

Wus ik dan dee leve weurde nog

wel mij dootieds too bint fluusterd?

Of hangt dee nog woareargns,

mangs woareargns nog in de loch?

Fred van de Ven

Mien Opa

Mien opa jaang vrogger rond op een brommergie,
Een auto of riebewies, det had e nie.
De knippe met geld doar pasn mien oma op, veurt' gemak
Opa had nie vulle neudig, n pette en wat proemtabak.
Mien opa was druk met de greuntetuune en de kippn,
Opa en oma, lieve mensn, nie volle poespas en k'heb ze nog nooit zien lippn.
T'leem was zo ast was en zo was goet,
Hat warkn', n' bult kinder en n kalm gemoet.
Mien opa was vaake hoste niet te verstoan
T'mos goed Twents weezn, aans ko-j better goan.
Miene kinder hef-e helaas nooit e-kent, 't brommer rien wudn' m fataal
Ziene achterkleinkinder, niet groot u-brach met de Twentse taal.
Mien opa zol doar nie vulle van hem begreepn, hoezo geen plat?!
Maar jah, onze kinder groit op in de stad.
De tied veranderd, de jonge leu net zo goet,
T'is nie zo cool ai alles in't Twents zegn moet.
Mien opa met zien mieghempn, boezeroens en wierkomn,
Den leem in n' eenvoudiger tied met minder dotcom.
N' computer of internet hef e ok nooit ehad,
Nee, mien opa en oma kuiern nog met de buurn en de leu, gewoon in't plat.

Daniëlle Overweg

(Ter nagedachtenis aan opa van Haarst)

Moodersproake

Oonze mooie moodersproake
Wa'k het eerste vrogger heurn
Deur mien moeder toe efluusterd
As ziej mij uut de wiege beurn.

Op heur arm wun ik eknuffelt
Zag vuur't eerste heur gezicht
Hoal van oew toch o zovölle
Zea ziej dan: iej bint mien wicht:

Toe ik mien eerste stappiejs zetn
Umme de kökkentoafel too
Zea ziej kiek uut mien kleane krummel
Zo leern ik de sproake van moo.

Moo begreep mij en ziej preut dan
Aaltied in oonze moodertoal
Weure deur moeder uutesprökn
Of ziej verteln nen mooi verhaal.

Ik proat noe nog oonze moodersproake
vuur mij mut det dan ok zo bliem
Oonze sproake den is zo rieke
Ok mag ik doar geerne in riem.

Toe a'k noa de leageschole gunge
Wus ik niks van't Hollaands of
Mos diej toal toe nog hemoa leern
Was vuur miej toe meulike stof.

Now leazen ik kottens in de kraante
Det mear andacht en geld veur streektoal is
Al diej Engelse weure in det Hollaands?
Nedersaksisch doar is niks mee mis

Zunde as wiej oonze sproake zöl verliezen
Gevuul det ko'j doar toch zo good in kwiet
Mar ok humor in oonze sproake
Nen boetnstoander begrip det vake niet.

Fenny Martens

De bij

Op een terras drunk ik een pilsie,
maar in mien glas doar zat een bij.
Ik reup de ober en zei, "kerel,
zeg wat mut die bij doarbij"?
"Nou", zei hij, "ik zul 't niet weten.
Ik haal um d'r wel even bij".
Zo 'edoan, hij vruug an 't biesie,
"zeg ies wat mut ie doar bij".
Vrumd genog gaf 't biesie antwoord,
't was dus duud'lijk hiel goed bij.
"Kiek" zei hij, "dat za'k vertellen,
ik kwam toevallig net veurbij,
ik zag dat biertie en dacht wacht ies,
dat is lekker da's veur Bij".
Nou die ober werd toch kwoad man.
Reup, "hoe kom ie doar nou bij"?
Hij gaf die bij een flinke kaakslag.
En die bij kwam niet weer bij.

Henk Hooijer

Röst.

Loat mie mar sloapen denk ik dan
oeteandeluk kump het d'r toch van.
lej könt d'r oe nig teeg'n verzetten
Al wa'j wet zö'j ooit vergett'n.

In grote vlagen wit en gries
Vewaeijt de tied mangs zo onwies
ok gaf het storm.
En teeg'nwind

As kind nig zo beleaft
duurleaf ik in mien leste daag'n
zoonder klaagen dat woar 'k
met begun;

Het leaven
woar ik vol in stun
wördt meender,
wat ik veul'n kan

Loat mie mar sloapen deank ik dan.

Gerrit Rensink

Kraant'n Vent'n

T'is nog n' bettie skeemerig buutn,
Ik mut de deure van't huus heel zaggies sluatn.
Mie va en moe ligt nog in berre,
Maar ik mut op pad met de kraant'n neeng kilometer verre.
K'bin veerlijk awier te laate met n' kroam,
Maar ach goet, ik zalle betterskap beloam.
N' Zoaterdag mon' is niet miene beste tied,
(En bin bliede det mien skooter hier veur mie kloar stiet.
De tassn' d'r op de kraantn dr in,
Noe kan't ventn begin.
Veurig joar mus ik nog op't fietsie de huuse bie langs,
Toen wahr ik nog vulle langer gangs.)
T'is n' prachtig mooie mon' en ik geniete d'r wah van,
K'heb alleen zo'n hekel an wat van die heundie achter mie an,
Dan kumpt t' stukkie met 't groan achter op n' es,
Ik stoppe de skooter... zo mooi is't doar nog nooit uhwes.
De zonne kump op over't groan en t'hei-ige laand,
Det beeld stiet veur altied op mien netvlies uhbrand.
De luch zo mooi, met kleurn' van golt,
Ik snappe dan pas ech weurumme mensen zo van Twente hold.
' S mon's vrog at de meest luu nog ligt te sloapn,
Dan is de weelt op zien' mooist veur de vogels en de skoapn.
Wie zol'n allemoale eens n' moal de zoaterdagochtend krante muttn ventn,
En genietn van al't moois in de mon van Twente.

Daniëlle Overweg

De boom en de weg

ie zeet ze völle saamn, mangs ok nich
noast mennig weg steet 'n boom
noast mennige boom lig nog ginne weg
de boom steet, de weg den lig
mangs steet de boom in de weg
en dan wördt 't weg boom
Loat de boom daor noe 'n luk aandere oaverdeankn
en den wil hieraover 'n boom opzettn
de weg is ok nich van gisteren en zea:
“D'r goat verscheide wegn noar Rome”
“Doar heb ie recht” zea de boom, “en noe stao ik in de weg?”
“Maak toch da'j weg komt!”
“Bun ik a” zea de weg.

Huub Busschers

De Dinkel

Woar't Tweantse laandschop glooiend lig
En't loofbos zich in riejen rich.
En oaver't laand ne nevel geet
Woar't boonte vee te graazen steet.

Woar de Dinkel met zien zulver lint
Het Twentse laandschop an zich bindt
Woar boerderiejn met rooie daakn
In moantied `t laandschap dut oontwaakn

Woar koejn in,t oontdeepe water stoat
En de leu an raand van zien oever goat,
Laanks mulle rooie Luttersezaand
Metn ziene ofgebrokkelden raand

Woar de Dinkel met zien bochen git
De zwaluwn laanks zien oevers zit.
Zien schoonheid laanks den zaanderigen pad.
Iej ligt mij toch zo noa an't hat.

Fenny Martens

Bouwfraude,

Ze hebt ons lillijk op é licht.

Zo stelde ik lest vaste.

't Giet um de meterkaste

Die had ik toen ies goed in 't zicht.

En toen keek ik ies wat béter

En ik zag 't zo, mit 't blote oog,

die kast is lang gien méter.

Henk Hooijer

Kerstdiner.

Gloepens gleunig daampt de tuffel.
De toafel met mooi etgerei
wocht op het anvalln van de leu
dee noe van achter pet en gevoalen haan'
deankt an kommend ritueel.

Troag kauwend op veurbieje herinneringen
en te dik 'e sneedn rollade,
proatend oawer koo en kälkfes
hopt ze dat het etten better smaakt
en lechter verteerbaar is.

Gerrit Rensink

Dood ef gien domicilie

En de dood zal gien domicilie em
Dooie naekte mann zulln iene weezn
met de man in de wiend
en de west moane
As eur bottn skoone 'kluift bin
en de skoone bottn vört
zie zulln sterrn bezittn op elleboge en voet
Ofskoon krankzinnug - gezond van geest-
ofskoon ze deur de zee zinkn
zulln ze weer opstoan
En dood zal gien domicilie em

Dylan Thomas

Vertaald door Geke Mateboer

Juni-beeld

Het blauw van de roggenbloom'n,
in het lechte gruen,

op den akker,
onder nen onbewolkten hemmel,
zweeft met de halmen met in lauwe weand.

Wel hef't oons leerd, nen onvolwassen spriet tut 'n fleutke maakn?
Geluud van vroager dat mij-nog- in het deepst kan raakn .

Wiederop de eentonigheid ,
de verwachting van de oetleupers gung verleuren,
in het ofgeköt*) kröppelholt,
nen muur van mais.

Wat niej was is a zo gewoon, vervörmd tut 'n vast petroon.
Op weg noar 'n hearfst- te gauw-
verstökken van het blauw.

Gerard Droste

*) ofgeköt = korter gemaakt

De booknkaste van mien leaven

Mien leavensbeuke stun zo netties op de plaankn
Gebeurtenissen stief gebun in het kaf
De beuke woarin bliejheid wun beschreven
Mar ok de meendere leuke dingn diej het leaven gaf.

De beuke vol met spannende verhaaln
Van leefde, trouw en ok diej oonzekere tied
Met beeln diej de tied neet kan herhaaln
Woar-in ik alennig nog evven trugge ziet.

Zo git het leaven vedder met zeen eagen vroagen
Doar veuln wat deel'n vot uut miene booknkast
En deur de tied vebleekn ok miene vemaaln
Vegetn hoo het eertieds in mij leaven was.

Fenny Martens

De ieke

Van de ieke,
Worrie nie rieke,
Maar wah bliede....
Mu'js roan wat er toen geschiede,
Weg u trokkn noar Canada waarn wie,
Maar die ieke, den stunt doar nie.
Och och wat ku'j zo'n boom dan missn
Zie han doar wah boom, maar nie disn.
Heimwee trok ons toch weerterug noar Twente,
En noe geniet ik weer van die ieke, iedere lente.
Maar ok in de zomer, de harfst en de winter,
Dan riej ik langs die mooie coliesen en zie ik m' doar ginter.
Nee , van die ieke
Wor ik nie rieke,
Maar wah ommeunig bliede.
K'was weer tuus, Uw will geschiede.

Daniëlle Overweg

De ambtenaar

Een ambtenaar uut Appelscha,
Hold d'r een vrumd idee op na.

Mit geld uut de gemeentekas,
Giet hij naor vrouwgies achter 't glas.
Da's gien probleem vindt hij, hij steld.
Het blef gewoon gemeenschapsgeld.

Henk Hooijer

N' Peertie

Aj mangs n' bettie treurig bint,
Zorg dan da'j n' peertie vind,
N' peertie woar aj em hin kunt goan,
Den oeh gewoon begrep, ok al kan uh oeh nie vestoan,
Zo'n peertie dat oeh an kek en gewoon wal wet,
Met denne doar giet gewoon em nie zo lekker met.
Zo'n peertie kump dan bie oeh stoan
En ie kunt oeh dan em gewoon loatn goan
Dichte stooj dan teegn mekaar an,
Zo at alleen n' peertie det doen kan.
Die grote, zachte hals leg uh dan bie oeh in de nekke,
En hij begrep hoe aj oeh veult, dat is net't gekke.
Zo'n peertie den hef geen weurde neudig om oeh te begriepn,
Den weet gewoon den mut ik eem uut n'dip opdiepn.
Aj mangs n' bettie treurig bint,
Zorg dan da'j n' peertie vind.

Daniëlle Overweg

Wödt 't dan alverdan ma gekker?

Vandaag-an-n-dag hebt de schreeuwliikers het heugste woord.

Van ne als ma Wilder(s) böllende Geert krieg'k heanig an ne board.

In Amerika wun ne onwies groten bek, noa 'n hels 'TRUMPet'-geschal.

In Soasel kearkt ze temet bieje Bruuns en viert ze in de keark carnaval.

Ok de gezondheidsfanaten trekt slagmoals duftig an de bel,

wat wiej joarenlaank rechttoo veunden dat zet zee op 't spel.

Zoas voetballen op 'n keunstgrösveeld, bestreuid met rubberköörn;

Joa, dat wödden oons, van vandaag op morn, gladdendals verbeuden.

Ok in Boorn konnen B. en W. dee köörn nich länger meer bekoren.

Ma, wat woj? Zeet dee rubberköörn mer ees an de knienen te voren.

Umdewiel is 't hier toch *'körk woarop het gedissel (noe) drif'*

en *'hew 't nog (nich) oonder de körk'* as het bescheed oetblijf.

Joa, nog effen en dan wödt ok 't rubbercondoom oons of 'eroaden.

En wat dan? Zun ding van körk ? ... Goat doar mer ees veur stoan!

Zoo, op 't lest, vroag ik mij toch of: 'Wödt 't dan alverdan ma gekker?

Keerl-en-gin-ean, as ik daran deank, dan baal ik as ne rubber stekker!

Leo Leurink

Biej'n tandarts

Met 'n zessen zit ik te wochen op de buurt.
'n Zenuwachtig wicht wödt kamer 2 in stuurd.

Geeneen zeg 'n woord.
In kamer 5 wödt in nen wortel boord.

Um mij hen stilte, de tandartssfeer.
Nen witten jas drentelt noar kamer veer.

Ingespannen tikt ieder op de phoon.
Zeuken noar het beeld,
dat de werkelijkheid in tweeën deelt.

Heft zin um effen te proaten?
Zalt mer zo loaten.

De Meertse zun spiegelt in de roeten.
Nen keal fietst langs.
Stokbrood in nen toeten.

Men rop mij op ,het gebit wödt rebased. *)
De lesten tand . tut 'n wortel toa versletten, gavven de geest.

Gen wonder ik heb doar joaren lang met kauwd.
Van alles met getten.
As jong, hazelnötten van 'n bos met kraakt .
Nooit wier hebt de nötten zo lekker smaakt.

Gerard Droste

*) D'r komt steeds meer Engels in oons laand. Dit woord mö'j oetsprekken as riebeest. Het hef niks van doen met 'n peerd mer het betekent het gebit passend maak'n.

Doodstil

Op nen goej'n dag ... , lever gezegd op nen beroerden dag zat..

Jan de Visscher –stokoald- trouwd met Mientje Dood,
nog geboren in Doodstil,
te vissche.

Zien moet Hendrik Haak, kreeg nen snoek an 'n haak,
heul ziene ogen strak gericht op den groten vis.
Zag te laat: hier is wat mis!

Dit is echt nich in de haak...

Zienen vriend gung van het stökke.
Lag met 'n kop in 'n sloot.
Hij leut meteen den snoek votdrieven.
Jan kon doar nich blieven.

112 Gebeld.

Ze kwammen onmiddellijk toagesneld.

Stien Stuurop gaf volop gas.
Neust ear nen brooder,
-ooit nen poater Capucijn-
at um leefsten broene bonen,
-kreeg op laten leftied nog drie zonen-
gaf Jan de Visscher meteen nen spuit.

Helaas hef he de eeuw nich vol können maak'n.

Wödden nog onverwacht het aardse leaven oettrökken.
Hef zölf 'n wierook van pastor Engelman nich rökken.
Den gaf Jan genne stie in het vagevuur en vast nich in de hel.
Zag hem zitten tussche Petrus en de engel Gabriël.

A was hij oald, vuur Mientje nen schrale troost.

Met mekaa hadden ze aait nog zovöl wil.

Noew,

'n bedroofd gemoad, kil.
Doodstil...

Gerard Droste

Vaake bi-j te bange

De haand op stekken in de klas
tegensprekken wa-k nie was
smoorverliefd in 'n oogopslag
het harte klopt mij in de keel
een reize maken op eigen krach
de woarheid zeggen op een dag
de pien verdrieven met een lach
de stemme volgen van mien hart

Kom in de biene, zet de ien veur de ander
vaake bi-j te bange, weas mar niet benauwd
de haande uut de mouwn, de ien noa de ander
begin noe maar gewoon, iej doet vaker goed dan fout

Kom in de biene, zet de ien veur de ander
ie bint al 'n stappie wieder, ie hebt al wat ebouwd
de schoalders eronder, veur oezölf en de ander
vaake bi-j te bange, a-j doar maar op vertrouwt

Marieke de Boer

STINKERIE

'n Boer'n jong dee harre geerne
'n Boer'n dochter as ziene deerne
De dienstmaagd van de pastorie
Dee was, zee de pastoor, nog vrie
Ie kunt heur krieg'n en ôk trouw'n
Mo'j mie 'n vore mest de tuin in douwen
't Boer'n jong maakt dat terechte
Gung too met de deerne in de echte
Noa 'n tiedke heur'n de pastore geerne
"Hoo geet 't oe met miene deerne?"
't Boer'n jong zee met 'n zoer gezicht
't Is nogal een lastig wicht
Veur 'n vore mest heb ie heur mie doan
Meer veur enen köttel loat ik heur wier goan.

Martin Peters

muj doar is kieken
die twee kiekt doar zo ma brutoal achter de open deure
ut wiefie giet noe noar binnen toe
en den kjal stiet op de wach

muj doar is kieken
zie wut nog brutoaler
slept gewoon hun husroad na binnen
as of ut hun eigen huus is

muj doar is kieken
ut wiefke blef noe de hele dag thuus
um ut huusie in te richen
en der wut wat henne slept

muj doar is kieken
va is kloar met bosskoppen doene
van alle lekkernij'jen wut der na binnen e'brach
den wiefie mut un ontzettende hunger hem

muj doar is kieken
de veurjoarsschoonmaak lek weh begunnen te wenne
ei'jerschaaln wut na buutn e'goojt
tied dat de jonge pimpelmeesies ok de wiede wereld goat ontdekken

Martin Wichink

Verloot mi-j niet

Verloot mi-j niet

as ek

verdrietig,

wat stuu en stuur bi-j oe kom vroagen.

Ek bin van slag,

verkrampt,

verkneuterd,

't bin prakkesoasies die mi-j ploagen.

Verloot mi-j niet

as ek

verbitterd,

de veurbestemde wæg verlieze.

Verangewierd,

verwærd,

ontgoocheld,

verbliend 't verkierde pad dan kieze.

Verloot mi-j niet

as ek

dan doodmuu,

de zörge van de nacht loat komen.

Niet weerber bin,

verdwaeld,

verinderd,

niet wæg kan vluchten in mien dromen.

Verloot mi-j niet
as ek
doldrieste,
de vremde, værre værtē zuke.

Verbowwereerd
mi-jzelf
verloochne,
de wereld um mi-j én vervluke.

Verloot mi-j niet
as ek
ies stok'old,
mien ellenlange leven peile.

Stoa mi-j dan alf,
stut mi-j
en stuunt mi-j.

Da'k niet in eingnbeklag verzeile.

Riek van der Wulp

Och, zee is a acht joar

'K goa naor heur fees
'k do mi 'n sjaal um 't heufd
nit zo strak,
't is ma veur de fleur

'K slinger met de fietse
van links noar rechts op't pad
'k heb een feest-geveul,
zee is a acht.

Onderweg pluk ik bloom'n
langs de kaante van 't pad
maak er ne slinger van
veur an 'steur

Nog eam dan hang ik ze
om de tere schoolders
van 't jeurige keend

zo pril, nog zo puur natuur
zee is acht joar

Rita Gobius du Sart

Wat leefde vermag

Lest was der n boerke in Twente
Duvels gek met zien paar centen
“Geen krig der wat
Van mien schat.
Ik leef alleen van de rente”.

Knap smearig en voel was zien huusken
In n kaemerke zat n klean muusken
“Mien god wat n luch”,
Sprak t dear met n zuch
“Dit is vuur miej n te zwoar kruusken”.

“Ik trouw nicht met oe”, zea zien wichtke
Den smearigen boer den zwichte.
Hee gung an de gang,
Poetste dagen lang.
Dow begun n nije gesjichte

Zee bint noe al joaren etrouwd.
t Hef eur niemoals berouwd.
't Is now zo gewoon,
Eer stie is heel schoon
En veur eer zes keender vertrouwd.

Sietze Steinvorte

Griep.

Ik proese en ik kuche,
ik bloaze en ik zuche
en ik weet niet of ie mie geleufd:
'n bende buffels booldert mie duur't heufd!
'k Heb zon döst, ik bin der gleunig bie,
'k Geve mie oaver: het mist in mie.

Ik snoeve en ik snuffe,
ik soeze en ik suffice.
Morn trek de griep wa stapvoots trugge.
Dan recht ik miene stramme ruggie.
Temet is den mist in mie vuurbie,
leaft 't virus eankelt nog in poëzie....

Willemien Grobben

Zundagmorg'n

Zo wiet as 'k kan kiek'n, gen meansche te zeen
'n heel'n Kuperbarg vuur mie alleen.

De logt is kloar, nog nich diffuus,
'k kan kiek'n tot Lingen, wiet in de Pruus.

Vöggel bint drok in't lange grös,
de jong'n möt ett'n, vuur hen nog gen rös.

'N Geeteling, 'n liester, 'n koolmees, 'n fuut,
Da's als wat höre an geluud.

,N hoond kröp stilkens teeg'n mie an,
As of hee wil zegg'n: doo't hénig an.

Zunne zundagmorg'n alleen met 'n hoond,
Zunne zundagmorg'n, dee holt mie gezond

Wim Leferink

Woare weur

Boksen broeken
Hef nut
Roepen ropen
Is waterdörsken
Book op 'n boek
Is lastig leazen
Hanen in de haan
Kreait nich
Husken in 't hoes
Vuur nood
Achter is 'n vuurzetsel
Da's krom
Root is nich rood
Mer zwart
Mien lief heb ik leef
Zolang as't geet

Johan Pot

Twentse gevoel

Doar lig ie dan an t Spaanske strand
Mer nen dikken ijsco in n haand.
En ie deenkt:
Biej oons In t Lutterzaand
Wa'k nich zo slim verbraand.

Op de Place du Sacré Cœur
Ha'j met n kelner vö'l gezeur.
En ie deenkt:
Doar biej den oalen grieze
Sint de leu vö'l wiezer.

Ook zag ie zo'n Engelsman
Met bolhood, wal erg stram.
En ie deenkt:
Biej ooms, op de markt in Eanske,
Zit ik vö'l lever met mien meanske.

Ie goat zo unmendig wied,
Wiej bint oe zo lang kwiet.
Rust he'j nicht in t gat
En oaweral mis ie dat
Twentse gevoel.

Sietze Steinvoozte

'T is zo lekker

Hee keek wat glazig um zich hen
pakk,n zien gleasken op
en zee is't no a wier bienoa leug?
barman schenk es wat bie
doot mi dat plezeer
't smaakt mi nog zo good

De barman kik wat zuunig
to dan maar nog ene
mar a'j temee nig meer loop,n könt
geef mi dan nit de schoold

de drinker zee hierop niks
he wet, boet'n steet ziene oale fietse
ziene steun en toeverloot
as hee zwiezelig op hoes an geet.

Rita Gobius du Sart

N' Bettie n' Apatn

Snoem,

Kiek'n

Gloep'n

De Duutsers noem' uh poep'n.

Nah nieuwskierig kon uh ween,

Had altied alles eerder as n' ander u-seen.

Verhaal'n over vrogger veteln det deur uh graag,

Of't allemoale woar was bleef n' vroag.

En at uh oe nie ken' den vreug wah,

Woar bin ie d'r iene vah?

Wark'n deur u nie so hat,

Liever gloep'n uh en zeh' " T'is toch wat."

Mangs dan ha'j m'r dr in iene moal stoan,

Wat uh dan precies wohl, doar koj allinig moar noar roan.

N' bettie n' apatn det was't toch weh,

Mar ach, hij kwaamp en gunk so n'e moal weer hen.

In't dorp wussn' wie nie better, hij heur'n d'r bie,

Soms kwaamp uh bie oe en soms kwaamp uh bie mie.

Verleng uhm n' proatie, of uhm wat nejs te deel'n

Snoem'

Kiekn'

Gloepn'

At uh kwaamp dan hoem ie oeh nie te veveln.

Daniëlle Overweg

Mangs wah, Aait nieh,

Mangs ku'j dat zo hem,
Dan giet oe glat mis en lupt oe d'r deur,
Of he'j juustums machtig n' bult geluk!
En snap ie zelf veerlijk niet hoe't zo kump.

Mangs giet goet, Aait nieh,

Det kan ok nie, zo is't leem'.

At oe altied goet gunk dan raak'n ie d'r miskien wal an u-went
Gin iene kan op 't gelukkigst when aj nooit narigheid hebt u-kent.

T'leem is mooi en t' is oons u-geem,

Vaake skient de zonne en soms he'j wat probleem'.

Dan denk mahr, Mangs giet goet, aait nieh,

Ik doeruh dom vedan, ik bin d'r nog steeds bie.

Daniëlle Overweg

Wichterverdreet

Ie ligt alenig in oen kamertien
Gedien dichte
De moane schient niet
Tis donker
Benedn heur ie stemm van papa, mama, ome Jans en tante Naatie
Het is vaste gezellig daor benee
Ie bin alenig en kunt niet slaopn
Wat zol ie geerne bie hun wiln wenne
Dich bij vá, kus van tante Naatie, de grote hane wiln vuln van ome Jans en moo die mie em deur mij
hoar striekt
Mar ie binne alenig met de duustere nacht
Plots ie ut genug, moa, va en nog iens moa
Moa kump de trappe op, geargerd, ie kriegt drinkn.
Doar vreug ik toch niet umme?
Eindelijk val ik in slaop.

Diny Veltmaat

Ofschied in 't grös

Wi'j stund'n in 't grös
't was hoogzommer en
de zun verwoarmde oonze
wangen.

'Dit is mien thoes nich' zea ie
en nen merel vloog an oons veurbie.

'Ik mot noar zee en de vri-jheid
veulen.' Nem mie met want van
oe wil ik gen ofschied nemm'n, duch ik.

le gung hen en liet mien achter. Alleen
in 't eindeloze hoge grös en omringd
deur de bossen van Twente.

Mangs denk ik nog hoo of het was:
in de zommer met oons bead'n
in 't lange grös.

Derk van Deth

Met de oogn too

Met de oogn too zee'j meer a'j zeet,
nen veurtoornd drif ja middn in t heed
met n greun lech dat al verdan in de roondte kröp,
as dat der gen schoap in dee peerse zee verzöp

Met de oogn too breng ie t gewone van slag,
krieg ie tuskn morn en noamiddag a n nach

Met de oogn too zee'j zovölle meer,
n keend met n onmeunig geweer
woar pleer noa pleer nen dikn boom oeteschöt
en a rap gen een de jong in t bos van lood nog zöt

Met de oogn too geaf ie wat brekn kan krach,
krig könnink t-Kan-Ja-Wis-Wa voort de mach

Met de oogn too zee'j met groot gemak
ne stropop op de vörst van t hoge dak
biej t löchn neamt e bliksem en veur in de haand
en waart zo t hoes met dat hee tot aske verbrandt

Met de oogn too wordt oe kloar dat alns mag,
keump t duusterste duuster in vol lech vuur n dag

Gerrit Lansink

Good te verstaan.

De meeste leu mag ik wal,
Mer meer mag ik de leu lien
met andeanlik verstaand.
Dee stent ja nich op bloazerds,
Zooas ze deejen in Amerika.

Leu met good verstaand geleuft nich
in boeteneerdse weazens, mer wal
in t dual getallenstealsel
woarmet wiej rekkent zoonder nul,
en woarin *min keer min is min*.

Jammer gif t in de wetenschap
nich bloos leu met good verstaand.
Mangs nemt ze zoonder gedoo an
wat aandre leu hebt verordeneerd

Jan van der Pol

Börger op 'n boer

De Boerderij, vakblad voor de agrariër

ik har der nog nooit van heurd.

Totdat mien kameröadje gölden

'ma, het wc-papier is op'.

Het bescheed vanoet de kökken

'ok gen Boerderijs meer?'

Bennie Sieverink

Wakker wurd'n

Geur van versgemeaid grös
vermengt zich met de klamme loch
van nen sloapzimmer.

Wakker wurd'n
nog veur de wekker.
Veurdatsen eerst'n hoan hef kreait.

Ie denkt an vrogger en ie
herinnert oew keendertied

Derk van Deth

Noaber

Noaber bin-k, van 'n Oalen Griezen,
nee gien oalen man of vrouw.
'n Oalen Griezen is een karke
't is een eeuwen oald gebouw.

Deur de tied kreeg wear en wind
op 't gebouw beheurlijk vat;
en zo noe en dan wat botox
strek de boele wear wat glad.

Mar zo'n eeuwenoald gebouw
hef gien geldboom in 'n hof;
en die renovatiewarkers
doet dat wark niet op de pof.

As noaber ku-w een haandtie helpen
as de nood kump an de man
met mekaar de schôlders der onder
dan wee-j niet wat der wel kan.

Zo'n monument loa-w niet verwearen:
Eeuwen hef 't al deurstoan,
op heur pad vund 't altied noabers
die ear plichten hebt e'doan.

Diny Kloek

Wa 60% water

Wiej zeent

meer zee as zaand,
meer meer as laand,
meer bek as raand

Oonz' hoed

is as ne waand,
strabaant um t kaant
doezendgraavnlaand

Boavn blievn

is zo n leavnsbaand
in dit zoomplaand,
eer Daalt' oons maant

Gerrit Lansink

N'Ham

Wanneer gaaw weer noar n'Ham?
Was n vroege den mie as klein kind vake d emond uit kwam.
In n'Ham doar ko'j nog is wat metmaakn,
Honig slingern, eiern uuthaaln', kasn plukkn,
Mien breurtie en zussie en ikke leutn'ons goet smaakn.
Soms kwamp doar ok ander volk, mer rare nukkn.
Dan zen-ze, dag mien djerntie, bi-j ok weer bie oen grootva?
Wie as kinder vun' det maar ra.
Mien opa had n kweekerieje, ommeundig mooi,
Op de vierer skaatsn net veur de dooi,
Opa op holties, wie op iezerties d'r achteran,
Mien oma an't jappelties skeln in n'grootn pan.
Plakkie krentestoete bie de koffie van de bakker an huus,
In de kippnvoer tonne vaake n' dikken muus.
Mooie tiedn hew doar beleft as gezin,
Maar toen kwam't Canada verhaal dr in.
T'spul veul uut mekaa, de oceaen zat dr tussen,
Maar noh 8 joar met' n kop op n Canadees kussen,
Bink toch weer hier, in Twente, en zeg ik weer, Welterussen

Daniëlle Overweg